

MARKAMÓTSNEVNDIN

Tórshavn, 29. okt. 2016

Almannamálaráðið
Eiragarður 2
100 Tórshavn

Mál viðvíkjandi kvinnu í seinni helvt av 50-árunum, diagnostiserað við Alzheimers í 2013

Markamótsnevndin hevur tíðliga í hesum mánaðinum fingið mál, sum Tórshavnar kommuna hevur sent nevdini.

Nevndin hevði fund um málið mánadagin 24. oktober 2016, men vegna tað, at limir hava verið uttanlanda og upptíknir av øðrum viðurskiftum, er avgerðin ikki endaliga skrivað og undirskrivað fyrr enn í dag.

Um málið og gongdina í málinum

Málið snýr seg um 57 ára gamla heimabúgvandi kvinnu. Hon fekk diagnosuna Alzheimers í 2013. Støðan versnaði skjótt, og er hon sambært læknajournalini longu svert dement og ikki longur før fyri at útføra grundleggjandi dagligdags aktivitetir, so sum at vaska sær ella fara á wc. Hon hevur eisini trupulleikar við sjónini og við at eta. Familjan skiftist um at vera um hana, umframt at hon nakrar timar um vikuna er á demenscafé.

Familjan ynskir, at kvinnan kann verða búgvandi heima, men fáa tilboð um dagtilhald um dagin, tá maður og familjulimir eru til arbeiðis.

Fyrst søkti familjan við umsókn undirskrivað 11. januar 2016 Almannaeverkið um sokallaða trivnaðartænastu. Víst varð á, at konan ikki var før fyri at vera einsamøll, og at hon hevði tørv á víðkaðum tilboði, har hon kundi koma um morgunin millum 7.30 og 8.00 og verða ansað til millum kl 16.30 og 17.00.

Familjan rykti Almannaeverkið eftir avgerð 24. mai 2016.

Almannaeverkið svaraði ikki fyrr enn við avgerð 9. juni 2016.

Almannaeverkið vísti á, at kommunan hevur høvuðsábyrgd, tá tað snýr seg um fólk við diagnosuni Alzheimers.

Almannaeverkið vísti á, at tá talan um heimabúgvandi borgarar við Alzheimers sjúku, sum við

námsfrøðiligum stuðli kunnu mennast, kann talan eisini verða um stuðul eftir § 32 b í forsorgarlógini, men meinti Almanna-verkið ikki, sum støðan varð lýst, at námsfrøðiligur stuðul var nøktandi tilboð til kvinnuna.

Sum høvuðsgrundgeving fyri at vísa málinum til kommununa vísti Almanna-verkið til § 14, stk. 2, í Løgtingslóg nr. 19. frá 27. apríl 2014 um heimatænastu, eldrarøkt v.m., ið sigur, at

“Í serligum føri kann røktarheim ella eldrasambýli eisini hýsa øðrum røktarkrevjandi persóni enn fólkapersónisti.”

Víst varð til viðmerkingarnar til ásetingina. Almanna-verkið førði síðan fram, at henda áseting, umframt búpláss, ið er tænasta alt samdøgrið, eisini kann fevna um dagtilboð á eldraækinum. Víst varð til henda setningin frá serligu viðmerkingunum til § 14, stk. 2: “Harafturat er týðningarmikið at taka atlit til ítøkiliga tørvin hjá borgaranum og hvørji ynski hesin hevur í mun til bústað og tænastu.”

At enda vísti Almanna-verkið á, at kvinnan vildi fáa eitt betri tilboð hjá kommununi, sum umvent av Almanna-verkinum hevur fakligheitina og røttu tilboðini.

Familjan søkti síðan vegna kvinnuna 13. juni 2016 Tórshavnar kommununu um víðkað dagtilboð.

Tórshavnar kommuna tók avgerð við skrivi dagfest 27. juni 2016.

Kommunan vísti á, at dagtilboð til personar undir 67 ár við t.d. demens ikki er nevnt í lógini. Eisini varð sagt, at í Markamótsskjalinum frá 30. mai 2016, markamót 1, er ásett, at landið hevur ábyrgdina av at veita stuðulstænastu til vaksin heimabúgvandi frá 18 til og 66 ár við serligum avbjóðingum, soleiðis at tey hava móguleika at liva eitt sjálvstøðugt og virkið lív, og víðari at Almanna-verkið samskipar tænastur til borgarar undir 67 ár, sum hava samansettan tørv, og at kommunurnar samskipa tænastur til borgarar yvir 67 ár, sum hava samansettan tørv, til ein varandi loysn er funnin.

At enda varð viðmerkt, at kommunan ikki hevur dagtilboð til heimabúgvandi yngri borgarar við Alzheimers, og at kommunan hvørki hevur skyldu ella heimild til at veita slík tilboð.

Viðgerð og avgerð í Markamótsnevndini

Spurningurin fyri Markamótsnevndini kann bítast í trý. Nevniliga hvørt ein tænasta sum dagtilhald til heimabúgvandi demenssjúkar persónar undir 67 ár er:

- 1) Kommunal ábyrgd sambært lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m.
- 2) Ábyrgd hjá landinum (Almanna-verkinum) sambært § 32 b í forsorgarlógini.
- 3) Ikki regulerað við lóg, so at ongin myndugleiki harvið hevur ábyrgd av júst slíkum tilboði.

Viðvíkjandi fyrsta spurningi, so hevur fyrr verið víst á frá landsins síðu, at við lógini um heimatænastu, eldrarøkt v.m. (sí almennu viðmerkingarnar til lógaruppskotið í løgtingsmáli nr. 64/2013) varð ikki einans eldraækið lagt til kommunurnar, men sameinda heimatænastan (heimasjúkrarøkt, heimahjálp og økisterapi), sum fevnir um allar borgarar og ikki bara tey eldru.

Tá so er, at kommunurnar eisini hava fingið ábyrgd av borgarum undir 67 ár, og tá tað er ein sannroynd, at demenssjúka vanliga er aldursrelaterað sjúka, so kann kanska verða hildið, at

ALMANNAMÁLARÁÐIÐ

kommunurnar generelt hava fingið ábyrgd av tænastrum til borgarar undir 67 við demenssjúku.

Ein má tó vera varin við at gera ov víðfevndar niðurstøður grundað á meira yvirskipað sjónarmið úr almennu viðmerkingunum. Almennar viðmerkingar hava virði sum kelda til rættarstøðuna, men almennu viðmerkingarnar hava ikki eins stórt virði sum rættarkelda sum sjálvar lógargreinarnar og serstøku viðmerkingarnar.

Hyggja vit eftir sjálvum lógartekstinum og bygnaðinum í lóg um heimatænastru, eldrarøkt v.m., so hava §§ 9-12 eina yvirskrift, ið eitur “Tilboð til heimabúgvandi”.

Í mun til traditionellu sokallaðu heimahjálpinu, so sigur § 9, at kommunurnar veita eftir tørvi øllum heimabúgvandi borgarum – tvs. ikki einans fólkapensjonistum – í økinum heimatænastru í styttri ella longri tíðarskeið.

Kortini er aldursmark sett á í mun til tær tænastru, sum hava til endamáls at stuðla upp undir, at borgarar kunnu búgva sum longst í egnum heimi. Grein 10 í lógini sigur í tí sambandi:

“Kommunurnar veita heimabúgvandi fólkapensjonistum – tvs. borgarum yvir 67 ár – tænastru, ið kunnu stimbra líkamliga, sálarliga og sosialt soleiðis, at pensjonisturin kann búgva í egnum heimi sum longst.”

Stk. 2 sigur síðan:

“Tænastrurnar kunnu fevna um dagtilhald, ergoterapi, fysioterapi, endurvenjing, fyrirbyrgjandi venjing, viðlíkahaldsvenjing, dagtilboð, mattænastru, umlætting, koyritænastru, vegleiðing o.s.fr.”

Sostatt er dagtilboð beinleiðis nevnt sum eitt av tilboðunum, ið verða veitt fólkapensjonistum, so hesir kunnu búgva sum longst í egnum heimi. Borgarar undir 67 ikki verða ikki nevndir í hesi áseting, og §§ 9 og 10 gera greiðan skilnað millum “fólkapensjonistar” og “allar borgarar”.

Tilboðið, sum demenssjúka kvinnan undir 67 ár hevur tørv á, er fevnt av § 10, sum bara er galdandi fólkapensjonistar, men rúmast ikki í § 9, sum er galdandi allar borgarar.

Almannaverkið hevur sum sína høvuðsgrundgeving víst á, at § 14, stk. 2, í lógini um heimatænastru, eldrarøkt v.m. sigur:

“Í serligum føri kann røktarheim ella eldrasambýli eisini hýsa øðrum røktarkrevjandi persóni enn fólkapensjonisti.”

Kortini stendur § 14, stk. 2, undir yvirskiftini í lógini um “Bústaðir”, meðan tilboð til heimabúgvandi stendur undir omanfyri umrøddu yvirskrift “tilboð til heimabúgvandi”.

Í samsvar við henda bygnaðin í lógini stendur eisini í serstøku viðmerkingunum til § 14, stk. 2:

“Ásetingin inniber, at røktarheim ella eldrasambýli í serligum førum kunnu hýsa yngri borgarum, sum eru røktarkrevjandi og sum tørva røkt alt samdøgrið.” (Okkara undirstriking).

Hetta má tí alt benda á, at tørvurin hjá demenssjúku kvinnuni ikki er fevndur av lógini um heimatænastru, eldrarøkt v.m.

Heldur ikki er so, at almennu viðmerkingarnar púra greitt benda tann vegin, at eitt tilboð um dagtilhald til heimabúgvandi demenssjúkan borgara undir 67 ár er fevnt av lóg heimatænastru, eldrarøkt v.m. Beint eftir, at almennu viðmerkingarnar siga: “Eisini verður sameinda

heimatænastan (heimasjúkrarøkt, heimahjálp og økisterapi), sum fevnir um allar borgarar og ikki bara tey eldru, lögð til kommunurnar”, stendur síðan: “Tó hevur verið umrøtt, at gerast skal serlig gjaldsskipan millum land og kommunur viðv. teimum borgarum, sum eru undir 67 ár.”

Hetta seinasta hevur sum fyritleygt, at borgarar eru – nevnliga í aldursbólkinum undir 67 ár – sum kommunurnar ikki hava ábyrgd av, og at tær tískil mugu fáa endurrindað møgulig tænautilboð, ið tær veita slíkum borgarum.

Ítøkilig ásetingarnar benda tískil rættiliga eintýðugt tann vegin, at tilboð sum dagtilhald til heimabúgvandi demenssjúk undir 67 ár ikki eru fevnd av lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m. Almennu viðmerkingarnar – sum heldur ikki eru eins autoritativar sum ítøkilig lógargreinarnar og serstøku viðmerkingarnar til teirra – eru ikki nóg eintýðugar til, at nakað avgerandi kann sigast um, hvørja niðurstøðu tær hella til.

Eisini er viðkomandi at vísa á, eins og Tórshavnar kommuna, at í sokallaða markamótskjalinum frá 30. mai 2016, markamót 1, stendur undir Niðurstøðu og tilmæli, at Almanna-verkið samskipar tænastr til borgarar undir 67 ár, sum hava samansettan tørv, og at kommunurnar samskipa tænastr til borgarar yvir 67 ár, sum hava samansettan tørv, til ein varandi loysn er funnin.

Niðurstøða um lógargrundarlag og ábyrgd

Samantikið er niðurstøðan hjá nevndini í mun til fyrsta spurningin tískil, at tænastr sum dagtilhald til heimabúgvandi demenssjúkan persónar undir 67 ár er ikki kommunal ábyrgd eftir lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m.

Í mun til næsta og triðja spurning, so metir nevndin, at myndugleikar skulu vera sera varnir við, uttan greitt lógargrundarlag, at halda tænastr og skipanir vera farnar úr gildi, so at ongin myndugleiki hevur ábyrgd á økinum. Atlit til kontinuitet og borgarans rættartrygd tala ímóti, at slíkt kann henda uttan púra greitt grundarlag.

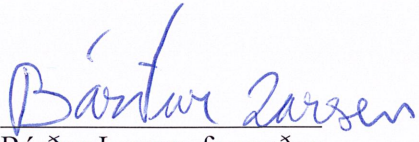
Almanna-verkið hevur fyrr veitt borgarum við demens undir 67 ár dagtilboð við heimild í § 32 b í forsorgarlógini um at “stuðla vaksnum heimabúgvandi frá 18 til og við 66 ár við serligum tørv, sum eru røslutarnað ella hava avmarkaðan sálarligan førleika, so at tey hava møguleika at liva eitt sjálvstøðugt og virkið lív”. Nevndin finnur ikki grundarlag fyri at halda, at henda áseting er broytt av seinni lóg – t.e. lóg um heimatænastu, eldrarøkt v.m. – og metir nevndin tískil, at Almanna-verkið framvegis hevur ábyrgd av at veita borgarum við demens undir 67 ár dagtilboð við heimild í § 32 b í forsorgarlógini.

Tilmæli um framferð

Demenssjúka kvinnan hevur bíðað heilt síðan tíðliga í 2016 eftir myndugleikunum á økinum. Málið er ikki so torgreitt, lögfrøðiliga ella faktuel, at hetta var neyðugt. Tískil fer Markamótsnevndin at heita á Almanna-verkið um – evt. í samstarvi Tórshavnar kommunu – sum skjótast at seta eitt nøktandi tilboð á beinini. At ressursir (høli og faglig orka) og myndugleikaábyrgd ikki fylgjast, er ikki nøkur forðing, tí partarnir kunnu avtala gjaldsskipan, eins og almennu viðmerkingarnar leggja upp til.

Hóast niðurstøðuna hjá nevndini um ábyrgd, so sleptst ikki undan, at bólkurin demenssjúk undir 67 ár als ikki hevur fingið nøktandi raðfesting í sambandi við lógarreforma, tá eldraøkið varð latið kommununum. Tí fara vit at heita á Kommunufelagið og Almanna-málaráðið – sbr. eisini

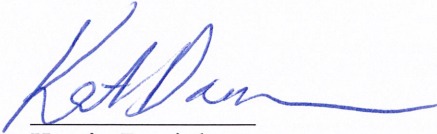
lyftið í Markamótsskjalinum um komandi neyvari vegleiðingar til stuðulstænastuna – um sum skjótast at koma ásamt greiðari reglur um viðurskiftini hjá demenssjúkum undir 67 ár.

Bárður Larsen, formaður

Ása Olsen

Katrin Danielsen